

Whopper

Bogstavet "W" har fået sin renæssance. [Web\(site/log/design/browser/shopping osv.\)](#) - Windy - Wine - World - (George) W. (Bush) og ikke at forglemme Whopper

Begrebet *Fast Food* kendes efterhånden af de fleste som "hurtig mad". Endnu et koncept, som er adopteret i efterkrigstiden fra USA.

Det har udviklet sig til en franchise-projekt på globalt plan. I lille Danmark gaber tusindvis af køber hver dag i forskellige postdistrikter over en almindelig eller dobbelt eller triple whopper. Det sker i ensartede lokaliteter, hvad enten stedet hedder McStubbekøbing eller McWashington.

De samme bakker, sugerør, servietter, krydderituber og ikke mindst de - mere eller mindre - vitamin- og mineralberigede indhold mellem de 2 stykker hvedebrød er (stortset) ens, hvad enten dette måltid fabrikeres og udleveres indenfor 1-2 minutter i Stubbekøbing eller Washington. For at børnene skal føle sig tilpas, udleveres på udvalgte datoer balloner og alskens gimmick. Det er sammen med denne betydelige udfordring af ens tyggemuskel med til at gøre oplevelsen anderledes og dog ens, uanset butikkens destination på globen.

Svigermor

Min tidligere svigermoder havde et stort ønske (hvem har ikke det?). Hun ville så gerne prøve at spise på en "Whopper-restaurant". Hendes teenage-børnebørn ville ikke følges med hende.

Hendes voksne søn og datter ville heller ikke under nogen omstændigheder!

Samme dame levede en stor del af sit voksne liv på solsiden. Hun oplevede ganske meget i ind- og udland, som mangen et almindeligt cpr-nr ville have givet mindst noget af venstre arm for at opleve. Hun havde spist på de bedste (i hvert fald de dyreste!) restauranter i Danmark og i udvalgte store steder i Europa, hvor Michelin-logoer var hængt op i bundter. Restauranter af den sjældne type, hvor der næsten står en tjener bag hver stol og menukortet udelukkende er på fransk - uden priser naturligvis. Store øjeblikke i kunst og kultur. Klapsalver med hænder i store sale. Roser i artikler. Og sidst, men ikke mindst, kongelige håndtryk og roser havde hun oplevet så rigeligt i hvert fald over en 30-årig periode.

Hun hørte imidlertid til den (næsten uddøde) generation, hvor en kvinde ikke gik alene ind på et spisested. Man kunne se hende stå og kigge ind ad vinduet til en "Whopper-restaurant" i det særdeles respektable postdistrikt, hvor hun tilbragte sin gyldne tid i et gyldent bur af en kæmpevilla med ansat personale til de mindre sjove ting i husholdningen.

Kæbe-refleksion

For nylig sad jeg og forsøgte at gabe over en dobbelt whopper i en stor europæisk by. Det lykkedes næsten. Kun næsten. Fordi der løb noget saftlignende substans nedad mine mundvige. Det hader jeg, så med en feberredning nåede min McWhopper-serviet at fange det, før det dryppede ned på min nydelige (synes jeg selv) skjorte. Jeg kiggede lettet op, medens jeg gumlede videre og mit blik ramte en (nydelig) ældre dame i 70erne.

Hun sad stille ved vinduet med sin plastikbakke efter at have fordøjet et McWhopper-måltid. Hun kiggede uudgrundeligt på mig og gæt? Ganske rigtigt, jeg tænkte på min gamle, nu afdøde

og uforløste McWhopper-svigermoder, der gik i graven UDEN at have fået denne oplevelse.

"Wauv" eller "Wonderful" absolut ikke, hvis hun "fået lov" til at prøve det.

W(elbekomme) fra din Webmaster